

*vi har smidt
returbilletten væk*

4|6'''|F'''|6'''|Dm' F7 G7 :||
|6'''|F'''|6'''|Dm'''|Em'''|
|F7' G7'|6'''|

anders koppel: piano, orgel
ole fick: el-guitar
jens rugsted: el-bas
klavs nordsø: congas
trille: guitar

kender du dem
der frejdigt fortæller
at kvindernes kamp
den forstår de skam godt
men at det ligefrem sku være
klassekampen det gælder
— piger har da aldrig kunnet
skille skæg fra snot

så husk alligevel på at
du står der
og jeg står her
og vi blir fler og fler
der gir den gamle køreplan et knæk
vi har smidt returbilletten væk

kender du det
når alt hvad du samled
af kræfter og modstand
er væk på et sekund
og du ved at kampen var ulig
da fæstningen ramled
den hårde hud er for tynd
nu gør det helt forfærdeligt ondt

så husk alligevel på at
du står her etc.

kender du det
når maskinen til tirstrup
har svært ved at lette
for tunge duftende mænd
som når du ser lige på dem
får små bange øjne
bag habitten ved de godt
at de har ikke så langt igen

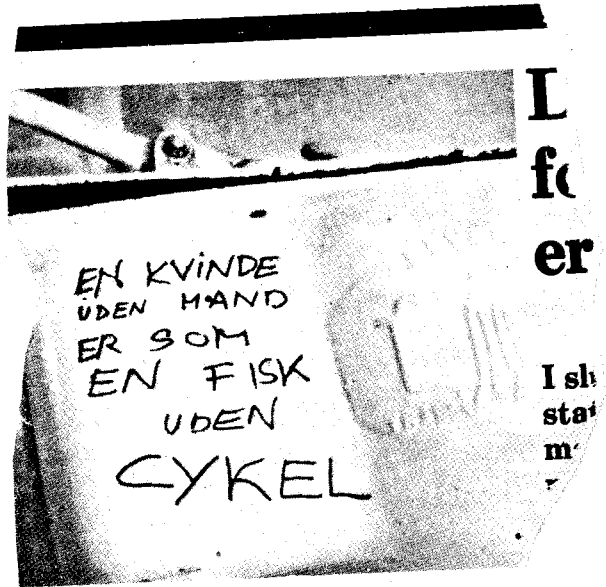
for de har osse set at
du står her etc.

kender du det
som et hak i en plade
ka du høre dig selv sige
de samme ting igen
og du blir led ved din stemme
dine ord blir så flade
ham du taler til han står sgu
og ser et helt andet sted hen

så husk alligevel på at
du står her etc.

kender du dem
der frejdigt fortæller
at kvindernes kamp
den forstår de skam godt
men at det ligefrem sku være
klassekampen det gælder
— piger har da aldrig kunnet
skille skæg fra snot

så husk alligevel på at
du står der
og jeg står her
og vi blir fler og fler
der gir den gamle køreplan et knæk
VI HAR SMIDT RETURBILLETTEN VÆK!



Spaaedomme for unge Piger.



En Pige som faae Verden i April,
Man aldrig dorst og ledig finde vil;
Hun er et Dyrnster paa hver huuelig Dyd,
Og derfor ogsaa hele Verdens Fryd,
Med munter Sang hun tiljift Arbeid gaer,
Saa snart som Lærten sine Triller slaar.
Hun styrer Huset med utrætet Bid,
Og derfor stræmme Friestarer hid.
Hver Ungkar dreier angstlig paa sin Dat,
Og siger: Søde Pige, vær min Stat!
Men hun den Smukkeste af alle faaer,
Og glad med ham igiennem Verden gaer!



Storebalt

$\frac{3}{4}$ | F^{III} | G^{III} | Bb' 67' | F^{III} :||
| Bb' F' | G^{III} F' 6 | G^{III} 67' | 67^{III} ||

anders koppel: orgel
ole fick: guitar
jens rugsted: guitar, el-bas
peter bastian: stortromme

*om det nu var mod fyn eller sjælland
det kan jeg ikke huske mer
de få der var sad artigt spredt rundt i salonen
mig og nogle mænd sådan hist og her
og undervejs sad vi og gloed på hinanden
man kan ikke la vær
når man sidder der*

*som på et tegn studerer alle spisekortet
det er nøjagtig magen til sidst
og alle tar en tung beslutning og bestiller
nøjagtig det samme som sidst
jeg kikker ud for dog at se på noget andet
og der er ænder på træk
højt over vandet*

*hen over himlen eksercerer de i blinde
mon de dog ved hvor de skal hen
hvad mon de egentlig ved om afstande og vinde
mon de ved det er jagtsæson igen
og de ser næsten ud som tåber som de tumler
vildt af sted
uden mål og med*

*de svinger rundt og jeg kan ikke mere se dem
der var vist en der førte an
der er vel en der tror at kende lidt til kursen
han knokler løs så godt han kan
for han er sikkert angst for ikke at ku klare
at være den
der ka klare alt*

*nu blir der spist ved alle borde i salonen
af de mænd der er vant til at klare alt
at sidde stille uden at skulle ta beslutning
for dem var det aldrig det der gjaldt
så de må rastløst sidde og hoppe lidt i stolen
og børste krummer
af deres tøj*

*det kan jeg jo ikke sidde og se på særlig længe
og da jeg kikker ud igen
så flyver der to tapre ænder helt alene
de er så små mod himmelen
og jeg gad vide om de er sidste del af flokken
eller nogen
der er brudt ud*

*måske er det de to der finder nye veje
og søger mål de selv har valgt
og hvis det smitter blir den store flok så lille
bag ham der helst vil klare alt
og når det så er blevet for sent ser han tilbage
og ser at flokken
der er væk*

*det er vel sværere at være få end mange
men de to er stolte, de er fri
og jeg ka tydeligt se, de begge to er hunner
nu da de flyver tæt forbi
og ikke for noget, men jeg synes faktisk det var dejligt
at se det syn —
mellem sjælland og fyn*

anders koppel



Hugo Rasmussen

en lille bunke krummer

$\frac{4}{4}$ ||: G^{'''} | A['] G['] | G['] A['] | G^{'''} :||
A^{'''}	G^{'''}	A^{'''}	G^{'''}
A^{'''}	G^{'''}	F#^{'''}	G^{'''}
	: G['] A[']	G['] A['] :	
G['] A[']	G['] A[']		
	: F#['] G[']	G^{'''} :	

anders koppel: orgel, piano
ole fick: el-guitar
jens rugsted: guitar, el-bas
trille: guitar

solen havde næsten mistet kraften
dine øjne var dens spejl
sådan var det atter blevet aften
jeg drev som en sejlbad uden sejl
og så plusli tog du mig i hånden
åh jeg troede det var løgn
havde næsten glemt det føltes sådan
glemt der ku vær huller i et døgn
og nu er du lige gået fra mig
sengen her den lugter stadig af dig
og jeg ved at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

nu er jeg som en lille bunke krummer
uden pynt og uden glasur
det er lissom noen nu lige har råbt mit nummer
det er lissom det nu plusli er min tur
hvor var det godt at grine sammen længe
og høre på sange som vi godt ku li
hvor var det fint sådan rigtig at ku trænge
hvor var det smukt sådan rigtig at ku gi
på køkkenbordet tror jeg nok der ligger
en lille seddel — jeg er næsten sikker —
hvor der står at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

jeg synes det er så meget du skal vide
ting som det tar tid at få sagt
om hvorfor dine hænder er så blide
om hvorfor jeg bli ved at være på vagt
gu ved om du så egentlig ka forstå mig
forstå mig før det plusli er for sent
gu ved om mine slidte ord ka nå dig
gu ved om jeg overhovedet ka tale rent
åh ja der er så meget du skal vide
og jeg vil hviske når du ligger ved min side
for jeg ved at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

søde lille drøm så blev du nærret
enten jeg så vil det eller ej
se du stikker hovedet frem bag gærden
og jeg skynder mig at se den anden vej
for drømmen hedder dig og mig og vi to
og jeg ka den udenad
og den ender i en lille fedtet træsko
hvor bunden den er alt for flad
men det tror jeg nok jeg lige nu vil glemme
for jeg ka nemlig stadig høre din stemme
der siger at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen